

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoE/88/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317200792
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4317200792.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej v exekučnej veci oprávneného: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., ICO: 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, proti povinnému: D. I., nar. XX.XX.XXXX, O. Y. XXX, zastúpeného Mgr. Petrom Nyúlim, advokátom so sídlom Kpt. Jaroša 4, Levice, o exekúcii, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Levice, č. k. 10 Er/39/2017-146 zo dňa 17. júna 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch, ktorými vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju (II, III.) a výroku o trovách konania (V.) p o t v r d z u j e .

Povinnému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči oprávnenému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie (výrok I.), exekúciu vyhlásil za neprípustnú (výrok II.), exekúciu zastavil (výrok III.), súdnemu exekútorovi JUDr. Patriciusovi Baďurovi, náhradu trov exekúcie nepriznal(výrok IV.) a určil, že povinný má nárok na náhradu trov konania proti oprávnenému v rozsahu 100% . Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 243 h ods. 1, § 57 ods. 1 písm. g), § 58 ods. 1, 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len "Exekučný poriadok"), § 52 ods. 1,34, § 53 ods. 1,2,4,5, § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z .z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 4 ods. 1,2 ZoRK ako aj skutočnosťami zistenými z obsahu spisu na základe čoho dospel k záveru, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je treba zamietnuť.

2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že dňa 13.02.2017 vydal poverenie, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Patriciusa Baďuru, Exekútorový úrad so sídlom Štefana Rosivála 2, P. O. BOX 14, Bratislava vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z. z. p. o., so sídlom Krížna 56, Bratislava, dňa 05.03.2016 . Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie boli súdu doručené i Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500022643 uzavretej dňa 12.03.2013, Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. a Rozhodcovská zmluva č. 8500022643 zo dňa 12.03.2013.

3. Poukázal na to, že dňa 30.04.2021 povinný doručil súdu návrh na zastavenie exekúcie a návrh na povolenie odkladu exekúcie, ktorý odôvodnil tým, že rozhodcovská doložka uvedená v rozhodcovskej zmluve predstavuje neprijateľnú a neplatnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Keďže rozhodcovská zmluva bola uzavretá ešte pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní účinného

od 01.01.2015, súd pri svojom rozhodovaní má posudzovať platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinnom do 31.12.2014. Zmluvná podmienka, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh oprávneného ako dodávateľa mohol byť exekučným titulom a tým aj podkladom pre vykonávanie exekúcie. Povinný navrhol, aby súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekúciu zastavil a keďže možno očakávať, že exekúcia bude zastavená, navrhol povoliť odklad exekúcie. Povinný si v prípade dôvodnosti návrhu na zastavenie exekúcie uplatnil trovy konania - právneho zastúpenia, ktorému vznikli a žiadal ich priznanie v rozsahu 100 %.

4. Súd prvej inštancie po preskúmaní obsahu spisu zistil, že oprávnený ako dodávateľ a povinný ako spotrebiteľ uzavreli dňa 12.03.2013 zmluvu o revolvingovom úvere. Táto zmluva má povahu spotrebiteľskej zmluvy s poukazom na znenie § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, znenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poukázal na skutočnosť, že rozhodcovská doložka prijatá v rozhodcovskej zmluve je neprijateľná, pretože núti spotrebiteľa, aby sa podrobil rozhodcovskému konaniu a znemožňuje tak voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom. Mal za to, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v rozhodcovskej zmluve v tomto prípade nebola individuálne dojednaná, jedná sa o vyplnené tlačivo, vopred pripravené oprávneným, bez možnosti jej zmeny, či úpravy. Rozhodcovská zmluva síce obsahuje vyhlásenie dlžníka, že uzatvorením tejto zmluvy súhlasí a vyhlasuje, že bol pred jej uzavretím osobitne poučený o dôsledkoch jej uzavretia, no po preštudovaní rozhodcovskej zmluvy je zrejmé, že sa jedná o predtlačené formulárové znenie napísané malým písmom, ktoré dlžník (povinný) zrejme nemohol odmietnuť, keďže rozhodcovská zmluva a zmluva o úvere boli uzatvorené v jeden deň. Ďalej poukázal na skutočnosť, že veriteľ môže na základe predmetnej rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému orgánu, ktorý si sám zvolil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Na základe tejto rozhodcovskej zmluvy spotrebiteľ ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči takýmto nárokom na riadnom súde v mieste svojho bydliska s tým, že ak rozhodcovská zmluva dáva na výber medzi štátnym a rozhodcovským súdom, ale pre prípad vyvolania rozhodcovského konania dodávateľom sa musí spotrebiteľ podrobiť rozhodcovskému konaniu, nie je možné poskytnúť súdnu ochranu v rámci exekúcie, ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok a oprávneným je dodávateľ.

5. Súd prvej inštancie považoval výkon práv oprávneného podľa predmetnej rozhodcovskej doložky uvedenej v rozhodcovskej zmluve za nezlučiteľný s normami na ochranu spotrebiteľa, ako aj s dobrými mravmi. Na rozdiel od iných zmluvných podmienok, nekalá povaha rozhodcovskej doložky dopadá na celé exekučné konanie vyvolané oprávneným. Dojednanie uvedené v rozhodcovskej zmluve a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež Smernice Rady 93/13/EH. Zistil, že v rozhodcovskej zmluve v bode 5 je obsiahnutá neprijateľná podmienka - rozhodcovská doložka. Ustálil, že nie každá zmluvná podmienka, ktorá vyvoláva nepomer v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa je neprijateľná, pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý teória a prax označujú za fakticky nerovný, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Zároveň týmto vzniká základ pre docielenie skutočnej rovnosti, pretože na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliadne aj bez návrhu a rovnako bez návrhu súd exekúciu o plnenie z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky zastaví, alebo zamietne žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Ak by takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou bola samotná rozhodcovská doložka a dodávateľ ju použije, v takomto prípade ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie poukázal na viaceré rozhodnutia Súdneho dvora ES (rozsudok zo 4.6.2009 vo veci C-243/08 Pannon GSM Zrt. Proti Erzsébet Sustikné Györfi, rozsudok z 26.10.2006, vo veci C-168/05 Mostaza Claro alebo rozsudok z 21.11.2002 vo veci C-473/00 Cofidis SA proti Jean-Louis Fredou) tiež poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn 3Cdo 146/2011. Záverom uviedol, že ak je rozhodcovská zmluva neplatná, rozhodcovský rozsudok nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom, pretože nebola daná právomoc rozhodcovského súdu rozhodovať spor medzi veriteľom (oprávneným) a dlžníkom (povinným). Ak tak rozhodcovský súd urobil, ide o rozhodnutie, ktoré nemôže byť exekučným titulom, pretože na vydanie takéhoto rozhodnutia ho strany sporu nezmocnili. Na základe vyššie uvedeného a citovaných zákonných ustanovení súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a túto zastavil. Súd prvej inštancie návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie zamietol, nakoľko jeho povolenie by bolo nadbytočné vzhľadom k tomu, že exekúcie

zastavil. O trovách rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, tak že povinnému priznal proti oprávnenému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený voči výrokom II., III. a V. Svoje odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP. Žiadal uznesenie v napadnutých výrok II., III. a V. zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal zmatečnosť tvrdení súdu o rozhodcovskej doložke v rozhodcovskej zmluve v čl. 5. Poukázal na to, že v tomto prípade bola uzavretá rozhodcovská zmluva č. 8500022643 zo dňa 12.03.2013 s povinným vo forme osobitnej zmluvy, ktorá obsahuje dojednania v zmysle ust. 3 ods. 1 ZoRK, poučenie o význame a dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy, o práve od danej zmluvy odstúpiť o tom, že nejde o podmienku uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere s dlžníkom. Oprávnený vyjadril nesúhlas s tvrdením súdu, že predkladanie rozhodcovskej zmluvy na samostatnej listine je účelová a že oprávnený zneužíva tak nevedomosť spotrebiteľa pri vyjednaní podmienok zmluvného vzťahu. Mal za to, že exekučný súd sa z hľadiska platnej právnej úpravy nedôsledne zaoberal povahou rozhodcovskej zmluvy, či ide o individuálne dohodnutú zmluvu alebo nie a zároveň neuviedol, žiadne dôvody, ktoré by mali preukazovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Tiež poukázal na to, že pri odstúpení od rozhodcovskej zmluvy by bez ohľadu na nesúhlas veriteľa došlo k jej zániku a to bez vplyvu na ďalšie trvanie samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Povinný teda mohol nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy resp. aj jednostranne dosiahnuť zánik takejto dohody. Zároveň tvrdil, že nie je možné predloženie formalizovaného návrhu rozhodcovskej zmluvy považovať za postup, ktorý potvrdzuje, že zmluva nie je uzavretá individuálne a to len preto, že sa tým poskytuje domnelá ochrana spotrebiteľovi. Ani ochrana spotrebiteľa nie je zameraná na to, aby bol spotrebiteľ zbavený vlastných dobrovoľne vykonaných úkonov. Oprávnený zastal názor, že exekučný súd vo svojich úvahách vychádza z výkladu pojmu spotrebiteľ, ktorý nemá oporu ani vo vnútroštátnej a už vôbec nie v komunitárnej úprave. Pojem spotrebiteľ z pohľadu uzatvárania jednotlivých zmlúv, transakcií či vykonávania úkonov je chápaný ako osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná. Tvrdenie exekučného súdu a jeho predstava o rozhodcovskej zmluve odporujú objektívnemu právu, ktoré žiadny zákaz začatia rozhodcovského konania zo strany dodávateľa neupravuje s tým, že neexistoval ani v dobe uzavretia rozhodcovskej zmluvy a ani v čase začatia rozhodcovského konania, aj zákon č. 335/2014 Z. z. výslovne predpokladá, že rozhodcovské konanie začne aj dodávateľ. Zdôraznil, že z formulácie rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spory zo zmluvy o revolvingovom úvere môže byť riešené buď v konaní pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom. Z jej obsahu je zrejmé aj to, že konanie pred rozhodcovským súdom je len alternatívne a teda sa nevyžaduje od spotrebiteľa aby postupoval len pred arbitrážou. Vo vzťahu k tvrdeniu súdu, že ak by žalobca ako dodávateľ začal konanie na rozhodcovskom súde, tak je takáto rozhodcovská zmluva neprijateľná, pokiaľ nie je daná možnosť pre spotrebiteľa, aby takéto rozhodcovské konanie zastavil, alebo sa mu iným spôsobom vyhol, uviedol, že toto tvrdenie odporuje právnej úprave platnej v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy ako aj súčasnej platnej právnej úprave. Žiadny právny predpis platný v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy, dokonca ani súčasne platný zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní nevyžaduje, aby mal spotrebiteľ možnosť po začatí rozhodcovského konania vybrať si iný orgán, ktorý bude rozhodovať vo veci rozhodovať. Ďalej oprávnený uviedol, že povinný dobrovoľne uzatvoril rozhodcovskú zmluvu a to i napriek poučeniu v ods. 2, že tak urobiť nemusí, nejde o podmienku poskytnutia úveru, ako aj napriek poučeniu o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy a priebehu rozhodcovského konania.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne v napadnutých výrokoch II., III. a V potvrdiť.

8. Exekučný poriadok bol s účinnosťou od 1. júla 2016 v ustanoveniach § 9a a § 9b novelizovaný zákonom č. 125/2016 Z.z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

9. Podľa § 9a ods. 1, 2, 3, 4 Exekučného poriadku: (1) Ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. (2) Ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustení zmeškania lehoty, prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní

podľa tohto zákona nepoužijú. (3) Na účely tohto zákona sa pojem žaloba podľa povahy veci vykladá ako návrh na vykonanie exekúcie, námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie. (4) Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že v prejednávanej veci sa oprávnený svojím návrhom zo dňa 10.01.2017, doručeným súdnemu exekútori dňa 21.01.2017 domáhal vykonania exekúcie voči povinnému na vymoženie istiny vo výške 2169,99 eura s prísl. a trov exekúcie. Okresný súd Levice vydal dňa 13.02.2017 poverenie na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok vydaný Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z. z. p. o., so sídlom Krížna 56, Bratislava, dňa 05.03.2016. Dňa 30.04.2021 doručil povinný Okresnému súdu Levice návrh na zastavenie exekúcie a návrh na povolenie odkladu exekúcie, o ktorých rozhodol súd napadnutým uznesením.

13. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

14. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia s ohľadom na dôvody uvádzané oprávneným v podanom odvolaní, odvolací súd uvádza, že zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 12.03.2013 uzatvorená medzi oprávneným a povinným je spotrebiteľskou zmluvou, uzatvorenou štandardným formulárovým systémom. V ustanovení § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka je stanovené, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Z úverovej zmluvy a z výpisu oprávneného z obchodného registra je zrejmé, že veriteľ, v tomto spore oprávnený, je osoba, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a dlžník, v tomto spore povinný, je osoba, ktorá pri uzatváraní zmluvy vystupovala v pozícii spotrebiteľa.

15. V danej veci si rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na rozhodnutie od rozhodcovskej zmluvy zo dňa 12.03.2013 uzavretú medzi oprávneným a povinným. S poukazom dôvody uvedené v uznesení NS SR sp.zn. 3Cdo 122/2011 zo dňa 9. februára 2012 odvolací súd uvádza, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

16. Odvolací súd poukazuje na bod. 5 rozhodcovskej zmluvy z ktorého vyplýva, že akýkoľvek spory, nezrovnalosti alebo nárok medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ, porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorými z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov. a) Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court s. r. o., IČO: 44 826 460, so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sro, vložka č. 52189/B, b) Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter s. r. o IČO: 44 826 460, so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, oddiel Sro, vložka 16626/S. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobnú návrh.

17. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že takto formulovaná rozhodcovská zmluva, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Napriek skutočnosti, že rozhodcovská zmluva bola v danom prípade uzavretá na samostatnej listine

a teda na prvý pohľad sa táto môže javiť ako individuálne dojednaná, podľa názoru odvolacieho súdu táto nielenže nebola dojednaná individuálne, ale bola uzavretá v čase zníženej bdelosti spotrebiteľa, motiváciou ktorého bolo v prvom rade uzavrieť úverovú zmluvu, čo mohlo mať za následok, že jeho vôľa uzavrieť súčasne aj rozhodcovskú zmluvu podľa názoru odvolacieho súdu bola podstatne ovplyvnená. Na individuálne dojednanie je potrebné rešpektovať a zachovať proces tvorby zmluvy ustanovený v Občianskom zákonníku. Predkladanie rozhodcovských zmlúv spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá rozhodcovského konania a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov. Je neakceptovateľné, aby porušovateľ práva presúval zodpovednosť na slabšiu stranu a je vylúčené, aby za takýchto okolností súd akceptoval rozhodcovskú zmluvu.

18. Vzhľadom na podstatu úverového plnenia oprávneného (veriteľa - dodávateľa), je viac ako pravdepodobné, že subjektom, ktorý bude uplatňovať svoje nároky pred povolaným orgánom, bude práve oprávnený a povolaným orgánom pre možné efektívnejšie dovolanie sa svojho nároku bude rozhodcovský orgán podľa výberu určeného subjektu. Odvolací súd vyjadril názor, že predmetná rozhodcovská zmluva v bode 5 obsahuje neprijateľné dojednanie z dôvodu, že vylučuje právo zmluvnej strany podať žalobu na všeobecný súd potom, čo jedna zo zmluvných strán podá žalobu na Stály rozhodcovský súd. Odvolaciemu súdu bolo aj z jeho rozhodovacej činnosti známe, že práve dodávateľ - oprávnený, je ten, ktorý si uplatňuje nároky z úverových zmlúv podaním žaloby na rozhodcovskom súde, v dôsledku čoho fakticky odníma právo spotrebiteľovi - povinnej domáhať sa svojich práv zaručených článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky na všeobecnom súde. Aj podľa názoru odvolacieho súdu obsah tejto rozhodcovskej zmluvy nemal povinný ako spotrebiteľ reálnu možnosť ovplyvniť, pričom dojednanie takejto zmluvy v spotrebiteľskom právnom vzťahu je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

19. Odvolací súd dodáva, že Exekučný poriadok pre exekučný súd zakotvuje oprávnenie a povinnosť skúmať v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania zákonnosť exekučného titulu, pričom exekučný súd tak môže urobiť na návrh účastníka konania, ako aj bez návrhu (§ 58 ods. 1 Exekučného poriadku). V tomto smere poukazuje na Uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 452/2011 zo dňa 20.10.2011, podľa ktorého „v zmysle ust. § 58 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu možno zastaviť na návrh aj bez návrhu, pričom dôvody, na základe ktorých všeobecný súd obligatórne zastaví exekúciu sú uvedené v § 57 Exekučného poriadku. Všeobecný súd rozhodne o zastavení exekúcie kedykoľvek v priebehu konania, len čo zistí, že sú dané dôvody na ukončenie núteného vymáhania pohľadávky. To znamená, že všeobecný súd je povinný v priebehu celého konania ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania. Vzhľadom na to, že prvoinštančný súd bol podľa zákona oprávnený rozhodnúť o zastavení exekúcie aj bez návrhu, mohol tak urobiť aj bez vyjadrenia účastníkov konania.“.

20. V danom prípade bolo súdnemu exekútorovi vydané poverenie na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu vydaného rozhodcovským súdom, ktorý nemal právomoc konať a rozhodovať spor účastníkov a ktorého rozhodnutie je tak nulitným aktom. Súd prvej inštancie preto správne vyhovel návrhu povinného na zastavenie exekúcie a vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. A preto odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku II., III. a V. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

21. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že povinnému, ktorý mal v konaní úspech v celom rozsahu, priznal proti oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).